

MANIFEST 25 N

Hui dia, resulta increïble que hàgem de continuar reivindicant una igualtat que sempre hauria d'haver existit. Hui, 25 de novembre de 2022, portem registrats aquest any 38 assassinats per violència de **gènere a Espanya**. És una barbaritat que es continue matant a les dones pel seu gènere i el que això condiciona, perquè això és fruit de les relacions desiguals de poder. La violència va més enllà d'una relació d'afecte, de matar, de l'agressió física o psicològica.

Hem de conscienciar-nos. **Existeix violència més enllà de la que es veu**. Podem trobar la violència en ple carrer, quan una dona va caminant sola o amb amigues i reben comentaris inapropiats o **quan són perseguides** amb la fi d'abusar d'elles, ja siga individual o col·lectivament. Violència és tindre por d'eixir sola pel carrer per ser dona. Violència és un “*segur que et posaràs aqueixa falda?*” o “*no vull que tingues amics*”. Violència és que et xiulen o et persequiexen quan vas caminant sola pel carrer. Violència és que **t'humilien** o t'humilies per a quedar bé amb els teus amics. Violència és llevar-li valor als sentiments de l'altra persona, **perquè** Violència no és només agredir, abusar o assassinar.

És violència invisible. Com haver de triar entre ser mare o una bona professional, o tindre un sostre que trencar per a poder fer el que realment volem, o cobrar menys que els homes fent el mateix, o vendre el nostre cos a canvi d'un preu, o només tindre a homes com a referents, o escoltar cançons on *cosifiquen* a les dones, o suportar que ens tracten com un objecte, etc.

Aquest tipus de violència serveix per a perpetuar el patriarcat, la desigualtat entre homes i dones. Moltes persones pensen que el feminisme busca que les dones tinguem una superioritat davant els homes, és a dir, que les dones tinguem més dret que els homes. Però el vertader significat del feminisme és la lluita per la igualtat de drets, lluitar perquè no es cometin aquests delictes masculistes.

Per aquestes raons, necessitem construir entre tots i totes una nova societat, on els estereotips de l'home treballador i la dona mestressa de casa acaben. Necessitem més homes que col·laboren en aquesta lluita, que deixen de fer comentaris com: “*això és de xiques i això és de xics*”. Ja no tenim blau ni rosa. Necessitem noves masculinitats, noves idees per a canviar-ho.

Hem de deixar arrere d'una vegada el patriarcat. Ens diuen “exagerades”, “radicals”, “putes”... per defensar uns drets, que com s'ha dit abans, ja hauríem de tindre.

Ja n'hi ha prou de minuts de por, d'humiliació, de dolor, de silenci. Tenim dret al fet que tots els minuts siguem de llibertat, de felicitat, d'amor, de vida, perquè com diria **Clara Campoamor, la llibertat s'aprén exercint-la**. La revolució és cosa de tots. Per una societat més justa i igualitària.

Ignorem la nostra vertadera alçada fins que ens posem en peus.

IES PLA DE NADAL
RIBA - ROJA DE TÚRIA